

2. लुट् 1. A. i. q. 1. रुट्.
3. लुट् 10. P. (भाषार्थे K. भाषे V.) loqui. Cf. 2. रुट्, रुट्.
1. लुट् 6. P. se volutare. HIT. 123.18.: पतितः पृथिवी-
तले लुलोठः 55.11.: मणिर लुठति पादेषु. (V.
1. लुट् et cf. hib. *liuth* «I move, I hasten».)
2. लुट् 1. P. (उपघाते K. प्रतीघाते V.) ferire, occidere,
perturbare; arcere, avertere. Cf. रुट्.
3. लुट् 1. A. (प्रतीघाते) arcere, avertere. Cf. रुट्.
4. लुट् 10. P. furari. Cf. लुणट्, लुणट्, लुणट्.
1. लुट् 1. P. agitare, perturbare. Caus. id. MAH. 1.2833.:
तद् वनम् ... लोडयामास उप्यन्तः; R. Schl. II.
95.18.: मृगयूथलोडिताम्. Cf. 1. लुट्, 1. लुट्, लुलु.
c. आ Caus. 1) agitare. MAH. 1.7921.: कामेना "लोडय-
ते मनः. 2) miscere. R. Schl. II. 48.24.: विषम् पिव-
ता "लोडयः; MAH. 4.689.: विषम् आलोडय पास्यामि;
v. sq.
- c. आ praef. सम् Caus. miscere. MAH. 3.11477.: विषम्
एतत् समालोडय प्राशितन् त्वया.
2. लुट् 6. P. (संवृतौ K. श्लिषि V.) tegere; amplecti.
1. लुणट् 1. P. (स्तेये K. हनुतौ V.; scribitur लुट्, gr. 110^a.)
furari. Cf. रुणट्, लुणट्, 4. लुणट्.
2. लुणट् 1. et 10. P. (स्तेये K. अवज्ञाचौर्ये V.) furari; sper-
nere, despicere. V. 1. लुणट्.
- लुणट् 1. P. (scribitur लुट्, gr. 110^a.) i. q. रुणट्.
- लुणट् 10. P. (चौर्ये) furari. V. 1. लुणट्.
- लुणट् 1. P. हिंसासङ्कलेशयोः; scribitur लुथ्, gr. 110^a.)
ferire, laedere, occidere; dolore afficere.
1. लुप् 6. P. 4. लुम्पामि, लुम्पे (gr. 335.). Findere, rum-
pere, interrumpere, irrumpere, conturbare, perde-
re, destruere. MAH. 1.5560.: लोकान् विश्वासयित्वै
'व ततो लुम्पेद् यथा वृकः; HIT. 113.3.: स्वामिनं
लोभुम् इच्छामि; MAN. 2.189.: तस्य व्रतन् न लुप्यते;
9.211.: तस्य भागो न लुप्यते; BR. 2.15.: बाले ऽस्मिन्
अनाथे ... सर्वतो लुप्ते; BH. 1.42. — Caus. laedere,

violare, turbare. MAN. 8.16.: धर्मन् न लोपयेत्; R.
Schl. II. 35.9. — Cum abl. avertere. RAGH. 12.9.: स-
त्याद् गुरुम् अलोपयन्. (Cf. lat. *rumpo*, *ruptus* =
लुप्तस्; lith. *luppù* glubo, cutem, pellem detraho; russ.
luptju id.; polon. *tup-a-ć* scindere, *tupiez'* praeda, rapina
(v. लोपत्र); slav. *lom-i-ti* frangere; goth. *raubó* rapio,
raupja evello (v. लुप्) = Caus. रोपयामि; fortasse
etiam lat. *rapio* ad Caus. referendum est, abjecto poste-
riore diphthongi ओ elemento; gr. *λέπω*; hib. *reubaim*
«I tear, lacerate», *reuban* «plundering, destroying, rob-
bery»; *lomaim* «I sheer, shave, make bare» = लुम्पामि
ejecto प्.)

- c. अव irrumpere. MAN. 7.106.: वृकवच्चा 'वलुम्पेत.
c. प्र disturbare, destruere. MAH. 1.7750.: ब्राह्मणस्य ...
हविर धाङ्गैः प्रलुप्यते.
c. प्र praef. वि perturbare, disturbare, destruere. MAN. 3.
225.: तद् (अन्नम्) विप्रलुम्पन्त्य असुराः.
c. वि id. MAN. 3.204.: रक्षांसि हि विलुम्पन्ति आद्यम्
आरक्षवर्जितम्; R. Schl. I. 20.3.: तस्य यज्ञो हि रक्षो-
भिस् तदा विलुलुपे; II. 64.63.: स्मृतिर मम विलु-
प्यते. — Caus. id. MAH. 1.7752. Exstinguere. MAH. 1.
5233.: तेन (वायुना) तत्र प्रदीपः स दीप्यमानो वि-
लोपितः.

2. लुप् 4. P. i. q. रूप 4. P.

लुब्ध v. लुभ् (gr. 83.).

लुब्धक m. (a praec. s. क) venator. N. 11.33.

1. लुभ् 4. P. cupere, desiderare. लुब्ध cupidus, avidus.
HIT. 10. 2.: तण्डुलकणलुब्धान् कपोतान्;
BH. 18.27. — Caus. pellicere, excitare. R. Schl. I. 64.8.:
लोभयामास ललिता विश्वामित्रम्; 12.: यन् माम्
लोभयसे रम्भे. (Cf. lith. *liubju* appeto, concupisco, *prae-
sertim nuptias*; slav. *liub-i-ti* amare; germ. vet. *liubiu* amo
= Caus. लोभयामि, *liub* carus, dilectus, *liubi* amor; lat.
lubet, *libet*, *libido*.)
c. प्र i. q. simpl. MAN. 9.20.: प्रलुलुभे. Caus. pellicere.
SU. 1.12.: रत्नैः प्रलोभयामासुः स्त्रीभिश्चो 'भौ.
c. वि Caus. pellicere, excitare. RAGH. 19.10.: अङ्गनास्